

—, hvad den Kornlov, som her er bragt i Forslag, vil komme til at koste Statskassen, og saa vil Tidspunktet ogsaa være inde til, at det straks tages op til Overvejelse, ad hvilke ekstraordinære Veje der skal skaffes Dækning for det Beløb, der her kommer til Udgift, og, lad mig føje til, ogsaa at overveje, hvilke Konsekvenser for Fremtiden heraf maa drages. For Øjeblikket finder jeg nogen Trøst for de finansielle Bekymringer, jeg selv i fuldt Maal deler, deri, at efter alt, hvad der foreligger, vil denne Lov, der byder Forbrugerne Rugbrød til meget lave Priser og Producenterne en fuld Erstatningspris, som de ikke noget tidligere Aar har faaet, alligevel i Sammenligning med tidligere Aar blive en billig Lov, en billigere Lov end den, der for det nu afsluttede Høstaar paaførte Statskassen en udækket Udgift paa 61 Mill. Kr.

Naar jeg har fremsat dette Lovforslag og herved har den Ære at anmode det høje Ting om at give sin Tilslutning til det, saaledes som det foreligger her i Dag, er det, som jeg før bemærkede, ikke af Lyst eller Tilskyndelse, det er vanskeligt med stor Begejstring at tale om et Lovforslag af den Art som det foreliggende, thi det er et Lovforslag, der fremkommer ene og alene, fordi Nødvendigheden byder det. Den Situation, der er skabt, og som vi selv har været med til at skabe, paa tvinger os, at en saadan Ordning endnu for dette Høstaar skal gennemføres, men lad mig faa Lov til at slutte med at sige, at jeg ved Udarbejdelsen af Lovforslaget har bestræbt mig for, at der kan være nogen Grund til at haabe, at det er sidste Gang, et saadant Lovforslag forelægges for Rigsdagen; jeg vil oprigtigt haabe, at det maa blive sidste Gang, der stilles Forslag om en Kornlov for et helt Høstaar. De Priser paa Brødkornet, som vil være gældende for Forbrugerne, naar vi gaar ud af dette Høstaar, vil for Hvedens Vedkommende blive 60 Kr. og for Rugens Vedkommende 25 Kr.; hvordan Verdensmarkedets Priser vil ligge til den Tid, kan man ingen Mening have om, og derfor kan man ikke med Sikkerhed sige, at Statens Indgriben og Statens Hjælp vil være overflødig, man kan maaske endog være af den Formening, at den er nødvendig, men der kan være Grund til at mene, at der, saaledes som Lovforslaget er formet, er Mulighed for — og jeg haaber, den Mulighed maa blive til Virkelighed —, at denne Kornlov kan for det kommende Høstaar afløses af en Dyrtilslov, der mere direkte

tager Sigte paa dette ene at gøre Rugbrødet billigere, og saa i øvrigt for Kornavens og Kornhandelens Vedkommende genindføre de fuldkommen frie og normale Tilstande, som vi trænger til at faa indført saa hurtigt som muligt.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget, som det er oversendt fra Folketinget, til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme.

Ole Hansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling. Jeg kan saa meget lettere gøre dette, som det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister har været meget heldig med Udarbejdelsen af Lovforslaget. Man kan naturligvis mene, at det vilde have været bedre, om vi helt kunde undgaa at lovgive paa dette Omraade, og man kan jo ogsaa meget godt fremsætte et Ønske derom, men vi maa regne med Forholdene, som de er, og Forholdene, som de er, kræver nu en Gang, at der gennemføres en Kornlov for indeværende Høstaar. Herom synes der for øvrigt ogsaa at være fuldstændig Enighed fra alle Sider. Denne Enighed hører imidlertid hurtigt op; naar Talen drejer sig om selve Lovforslaget. Ordføreren for det radikale Parti i Folketinget drev det endog saa vidt under Sagens Behandling i det Ting, at han betegnede Lovforslaget som et Resultat af en politisk Begynders Fuseri. Denne strenge og, som jeg synes, overlegne Dom tror jeg dog, at den højtærede Landbrugsminister kan tage sig meget let, og jeg antager for øvrigt ogsaa, han gør det, thi een Ting er givet, og det er, at Landmændene meget hurtigt vil opdage, at denne Kornlov er betydelig bedre end de Kornlove, vi har haft i de foregaaende Aar. Ved den Pris, Lovforslaget fastsætter for Rug og Hvede, 43 Kr. stigende i Løbet af Vinteren til 44 Kr. 60 Øre pr. Tønde, tages Hensyn til Landmændenes forøgede Driftsudgifter, større Lønninger, større Vedligeholdelsesudgifter, større Skatter o. s. v. Landmændene faar endvidere Sikkerhed for gennem den fastsatte Pris at kunne forsyne sig med Foderkorn i Stedet for den afleverede Rug og Hvede og saaledes, at dette kan ske ikke alene uden Tab, men ogsaa med et beskedent Vederlag til Landmændene for det Ekstraarbejde, der er forbundet med Ombytningen. Saaledes har det ikke været ved tidligere Kornlove, og dette vil meget hurtigt opdages af Landmændene, jeg føler